

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนคือพ่อผู้เดียว ไม่มีใครอื่นสามารถทำงานรับใช้โดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนเช่นพ่อได้
- คำถาม:** พ่อต้องทำความเพียรพยายามใดเพื่อที่จะก่อตั้งโลกใหม่?
- คำตอบ:** พ่อทำความเพียรพยายามเพื่อให้ดวงวิญญาณที่เป็นคนบาปเหมือนอจามีกลายเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเหมือนลักษมีและนารายณ์ พ่อทำความเพียรพยายามเพื่อให้ลูกๆ กลายเป็นเทพ ดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ลูกแต่ละคนต้องชำระสะสางบัญญัติกรรมของลูกกลับมา มีค่าและกลับบ้าน
- เพลง:** พาเราออกไปจากดินแดนของบาปนี้ ไปสู่สถานที่ของการพักผ่อนและความสบายเกิด...

โอมชานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงแล้ว ลูกๆ รู้ว่านี่คือโลกแห่งบาป และโลกใหม่นั้นคือโลกแห่งบุญ ไม่มีบาปใดที่นั่น นั่นคืออาณาจักรของรามและนี่คืออาณาจักรของราวัน ทุกคนไม่บริสุทธิ์และไม่มีความสุขในอาณาจักรของราวันนี้ และเหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! ได้โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์ด้วยเถิด! ผู้คนของศาสนาทั้งหมดก็ร้องเรียกหา โอ พระเจ้าผู้เป็นพ่อ! ได้โปรดมาและปลดปล่อยเราด้วยเถิด! กลายเป็นผู้นำทางของเรา! นั่นหมายความว่าเมื่อพ่อมา พ่อพาดวงวิญญาณของศาสนาทั้งหมดที่มีอยู่ในโลกกลับไปกับพ่อ ในเวลานี้ทุกคนอยู่ในอาณาจักรของราวัน ท่านพ่อก็คือเป็นของศาสนาทั้งหมดกลับไปสู่ดินแดนแห่งความสงบ ทุกคนต้องถูกทำลาย พ่อมาที่นี่และทำให้ลูกๆ มีค่าควรแก่ดินแดนแห่งความสุข พ่อให้คุณประโยชน์แก่ทุกคน เหตุนี้เองผู้เดียวนั้นจึงถูกเรียกว่าผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ผู้ให้คุณประโยชน์สำหรับทุกคน พ่อพูดว่า เวลาลูกต้องกลับบ้าน ผู้คนทั้งหมดของทุกศาสนาจะต้องไปสู่ดินแดนแห่งความเงียบสงบดินแดนนิพพาน(เหนือเสียง) ที่ซึ่งดวงวิญญาณทั้งหมดอาศัยอยู่ในความเงียบสงบ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งเป็นผู้สร้างมาและให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ทุกคน ดังนั้นจึงควรจะมีการร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าผู้เดียวนั้น ผู้เป็นพ่อ ผู้เดียวผู้ที่มาและรับใช้ทุกคนควรได้รับการจดจำ พ่ออธิบายด้วยตัวท่านเองว่า พ่อเป็นผู้อาศัยในดินแดนสูงสุด ดินแดนที่ไกลโพ้น ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่เคยคงอยู่ในตอนเริ่มต้นไม่ได้คงอยู่อีกต่อไปแล้ว และเหตุนี้เองผู้คนจึงเรียกหาพ่อ พ่อมาและพาลูกๆ ทั้งหมดกลับบ้าน ไม่มีศาสนาอื่นใด ในความเป็นจริงเป็นศาสนาเทพอย่างแท้จริง แต่เป็นเพราะพวกเขาไม่บริสุทธิ์พวกเขาจึงเรียกตนเองว่าอินดูแทนที่จะเป็นเทพ ไม่มีใครก่อตั้งศาสนาอินดู กิตะคือเพชรพลอยของคัมภีร์ทั้งหมดซึ่งพูดโดยพระเจ้า เพียงผู้เดียวนั้นที่ลูกเรียกว่าเป็นพระเจ้า พระเจ้าผู้เป็นพ่อ ศรีกฤษณะและลักษมีและนารายณ์ไม่สามารถถูกเรียกว่าเป็นพระเจ้า ผู้เป็นพ่อหรือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาคือราชาและราชินี ใครทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้น? พ่อ ก่อนอื่นพ่อสร้างโลกใหม่และผู้นั้นก็กลายเป็นนายของสิ่งนั้น เขาได้กลายเป็นเช่นนั้นได้อย่างไร? ไม่มีมนุษย์คนใดที่รู้สิ่งนี้ ผู้ที่มั่งคั่งอย่างมากสร้างวัดที่ใหญ่โตาลูกควรถามพวกเขาว่า พวกเขาได้รับอาณาจักรของโลกนั้นได้อย่างไร? พวกเขาได้กลายเป็นนายได้อย่างไร? ไม่มีใครสามารถบอกลูกได้ พวกเขาได้กระทำการใดที่พวกเขาได้รับผลเช่นนั้น? เวลาลูกอธิบายว่า ลูกลืมนศาสนาของลูกเอง เนื่องจากไม่รู้ถึงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ทุกคนจึงเปลี่ยนไปสู่ศาสนาอื่น เวลาลูกพวกเขาจะกลับมาสู่ศาสนาของพวกเขาเอง ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมของโลกจะกลับมาสู่ศาสนาของตนเอง ผู้ที่เป็นของศาสนาคริสต์นิกายอื่นก็จะกลับไปสู่ศาสนาคริสต์อีกครั้ง ต้นกล้าของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปกำลังมีการเพาะปลูกขึ้น ไม่ว่าทุกคนจะเป็นของศาสนาใด พวกเขาต้องกลับไปทีนั้น นี่เป็นต้นไม้และมีสามหน่อและแล้วการขยายตัวก็เกิดขึ้นจากสิ่งนั้น ไม่มีใครสามารถให้ความรู้แก่ลูก เวลาลูกพูดว่า ลูกต้องกลับมาสู่ศาสนาของลูกเอง บางคนพูดว่า ฉันกำลังจะไปทีศาสนาชั้นยาส นั่นคือสาวกของราม-กฤษณะ พารามฮาน พวกเขาเป็นผู้คนของหนทางแห่งสันโดษ ในขณะที่ลูกเป็นของหนทางของครอบครัว ผู้คนของหนทางของครอบครัวจะกลายเป็นสาวกของผู้คนของหนทางแห่งสันโดษได้อย่างไร? ในตอนแรกลูกเคยบริสุทธิ์ในหนทางครอบครัว และแล้วลูกก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ด้วยราวัน พ่ออธิบายสิ่งต่างๆ เหล่านี้ ลูกเป็นของอาศรมของการครองเรือน ลูกต้องแสดงความรักและเลื่อมใสศรัทธา พ่อมาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ลูกอันเป็นผลของความเลื่อมใสศรัทธาของลูก มีคำกล่าวไว้ว่า ศาสนาคือพลังอำนาจ พ่อก่อตั้งศาสนา ลูกกลายเป็นนายของทั้งโลก ลูกได้รับพลังอำนาจอย่างมากมาจากพ่อ เพียงพ่อผู้ทรงพลังอำนาจผู้เดียวนั้นที่มาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ไม่มีใครอื่นสามารถให้การหลุดพ้นหรือได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้ การขยายตัว

เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องที่นี้ ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ พ่อพูดว่า พ่อเป็นผู้รับใช้ของผู้คนของทุกศาสนา พ่อมาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน ยุคทองเรียกว่าการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ การหลุดพ้นอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ดังนั้นสิ่งใดที่ยิ่งใหญ่ที่สุด? พ่อพูดว่า โอ้ ดวงวิญญาณ ลูกทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย ลูกทั้งหมดได้รับมรดกจากพ่อ พ่อมาและทำให้ทุกคนมีค่าควรแก่การกลับไปยังพื้นที่สัดส่วนของตนเอง หากดวงวิญญาณไม่กลับมา มีค่า พวกเขาต้องได้รับการลงโทษ พวกเขาต้องชำระสะสางปัญญากรรมของพวกเขา และแล้วพวกเขาจึงจะสามารถกลับบ้านได้ นั่นคือดินแดนแห่งความสงบและอีกหนึ่งคือดินแดนแห่งความสุข พ่อพูดว่า พ่อมาและก่อตั้งโลกใหม่ ลูกต้องใช้ความเพียรพยายามเพื่อสิ่งนั้น พ่อมาและทำให้ดวงวิญญาณผู้ที่เป็นคนบาปอย่างสมบูรณ์เหมือนอามัลกลายเป็นเทพ นับตั้งแต่ลูกไปสู่หนทางแห่งบาปลูกก็เฝ้าแต่ลงบันไดมาเรื่อยๆ บันไดของ 84 ชาติเกิดขึ้นเป็นไปสำหรับการลงมาจากสโตประธาน ลูกก็ได้ไปสู่สภาพของสโต โรโซและตโม และเวลานี้คือยุคบรรจบพบกัน พ่อพูดว่า พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้น พ่อไม่ได้เข้ามาในร่างของอับราฮัมหรือพระพุทธเจ้า พ่อมาในยุคบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดเท่านั้น เวลานี้มีคำกล่าวที่ว่า ทำตามพ่อ พ่อพูดว่า ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดต้องทำตามพ่อผู้เดียวเท่านั้น จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและบาปของลูกจะถูกเผาไปในไฟของโยคะ สิ่งนี้ลูกเรียกว่าไฟโยคะ ลูกคือบราห์มินที่แท้จริง ลูกได้ออกจากกองไฟของตัณหาราคะและนั่งบนกองไฟของความรู้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่อธิบายทั้งหมดนี้ พระคริสต์ พระพุทธเจ้า ฯลฯ ทั้งหมดจดจำผู้เดียวเท่านั้น อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้จักพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ เวลานี้ลูกได้กลายเป็นผู้ที่นับถือพระเจ้า เวลานี้ลูกได้มาเพื่อที่จะรู้จักผู้สร้างและสิ่งสร้างจากพ่อ ฤๅษีและมุนีทั้งหมดเคยพูดว่า “เนติ เนติ”(เราไม่รู้, ไม่ใช่สิ่งนี้หรือสิ่งนั้น) สวรรค์คือดินแดนแห่งสวรรค์ที่ไม่มีมารกล่าวถึงความทุกข์ ที่นี้มีความทุกข์มากมายและช่วงชีวิตก็สั้นมากด้วยเช่นกัน ช่วงชีวิตของเหล่าเทพนั้นยืนยาวมาก พวกเขาคือโยคีที่บริสุทธิ์ ที่นี้มิใช่โยคีที่ไม่บริสุทธิ์ (ผู้ที่ข้องแวะในความสุขจากการใช้ประสาทสัมผัส) เมื่อลูกลงบันไดมาเรื่อยๆ ช่วงชีวิตของลูกก็กลับมาสั้นลง ความตายก่อนเวลาอันควรก็เกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆ ด้วยเช่นกัน พ่อทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นที่ลูกจะไม่มีโรคภัยไข้เจ็บถึง 21 ชาติเกิด ดังนั้นลูกควรประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อเช่นนั้น ลูกดวงวิญญาณควรจะกลับมาคิดถึงอย่างมาก บาบากำลังให้มรดกเช่นนั้นแก่ลูกที่ลูกนั้นจะไม่มีประสบการณ์ของความทุกข์ใดๆ เลยที่นั่น การร้องไห้และการร้องตะโกนของลูกทั้งหมดจะจบสิ้นลง ลูกทั้งหมดคือนักแสดง ดวงวิญญาณละครหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง สิ่งนี้คือละครเช่นนั้น บาบอธิบายแก่ลูกถึงปรัชญาแห่งกรรม การกระทำที่เป็นกลางและการกระทำที่เป็นบาป “กลางวันและกลางคืนของบราห์มา”ได้รับการจดจำกันมา กลางวันและกลางคืนของบราห์มาก็เป็นกลางวันและกลางคืนของบราห์มินด้วยเช่นกัน เวลานี้กลางวันของลูกกำลังจะมาถึง พวกเขาพูดถึงมหาชีพราตรี กลางคืนแห่งความเลื่อมใสศรัทธาเวลานี้กำลังจะจบสิ้นลง รุ่งอรุณแห่งความรู้เวลานี้กำลังจะเริ่มขึ้น เวลานี้คือยุคบรรจบพบกัน เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นชาวสวรรค์อีกครั้ง ลูกสะดุดล้มในกลางคืนที่มีดสนิท หน้าผากของลูกก็เหนียวล้าและทรัพย์สมบัติทั้งหมดของลูกก็ใช้ไปจนหมด เวลานี้พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อพาลูกไปยังดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ลูกเคยเป็นผู้อาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสุข ขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกก็เข้ามาในดินแดนแห่งความทุกข์ และเวลานี้กำลังร้องเรียกหาอีกครั้งหนึ่ง บาบามาสู่โลกเก่านี้ ไม่ใช่โลกของลูก เวลานี้ลูกกำลังก่อตั้งโลกของลูกเองด้วยพลังโยคะ เวลานี้ลูกต้องไม่มีความรุนแรงก้าวร้าวทั้งสองทาง ลูกต้องไม่ใช่ดาบของตัณหาราคะและลูกต้องไม่ต่อสู้อบราฮัมหรือทะเลาะเบาะแว้งกัน พ่อพูดว่า พ่อมาทุกๆ 5,000 ปี วงจรนี้คือ 5,000 ปี ไม่ใช่หลายแสนปี หากเป็นหลายแสนปี, ประชากรที่นี้จะมีขนาดใหญ่กว่านี้มาก พวกเขาเฝ้าแต่พูดไม่จริง และเหตุนี้เอง พ่อพูดว่า พ่อมาทุกๆ วงจร พ่อมีบทบาทในละครเช่นกัน พ่อไม่สามารถทำอะไรหากไม่มีสิ่งนั้นอยู่ในบทบาทของพ่อ พ่อก็ถูกผูกไว้ในพื้นที่ของละครเช่นกัน พ่อมาในเวลาที่คุณต้องแม่นยำของพ่อ มานมานะบาฟ! อย่างไรก็ตามไม่มีใครรู้ความหมายของสิ่งนั้น พ่อพูดว่า ละทิ้งศาสนาของร่างกายทั้งหมด จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ และลูกทั้งหมดจะกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ลูกก็เพียรพยายามที่จะจดจำพ่อต่อไปเรื่อยๆ นี่คือนหาวิทยาลัยทางจิตของโลก ไม่สามารถมีมหาวิทยาลัยใดที่เหมือนมหาวิทยาลัยนี้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อมาที่นี้และเปลี่ยนแปลงทั้งโลก ท่านเปลี่ยนโลกจากนรกเป็นสวรรค์ที่ลูกจะปกครองในเวลาต่อมา เวลานี้พ่อพูดว่า จดจำพ่อและลูกจะเปลี่ยนจากตโมประธานเป็นสโตประธาน นี่คือนหาวิทยาลัยที่โยคีของบาบที่พ่อได้เข้ามา ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับการเกิดของชีวา พวกเขาเพียงแต่พูดว่าพระเจ้าอยู่เหนือรูปและนาม โอ้! ไม่สามารถมีสิ่งใดที่คงอยู่ที่อยู่เหนือรูปและนามได้ พวกเขาพูดว่านั่นคือท้องฟ้า ดังนั้นนั่นคือชื่อ แม้ว่าจะเป็นเพียงพื้นที่ว่างเปล่า, นั่นคือสิ่งที่ลูกเรียกกันเช่นนั้น ชื่อของพ่อคือผู้ให้คุณประโยชน์ และแล้วท่านก็ได้รับชื่อมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ท่านถูกเรียกว่าบาบูลนาท (เจ้าแห่งนาม) ด้วยเช่นกัน ท่านมาและปลดปล่อยลูกจากดาบของตัณหาราคะและทำให้ลูกบริสุทธิ์ ผู้คนของหนทางสันโดษมีความเชื่อว่าชาตูปราห์มเป็นพระเจ้าเท่านั้นและพวกเขาก็จดจำชาตูปราห์มเท่านั้นเท่านั้น พวกเขาเรียกตนเองว่าโยคีผู้มีโยคะกับชาตูปราห์มหรือชาตูปราห์มแห่งแสง อย่างไรก็ตามนั่นคือสถานที่ที่อยู่อาศัยที่ถูกเรียกว่าบราห์มันด์ พวกเขาคิดว่าบราห์มเป็นพระเจ้า พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะหลอมรวมเข้าไปในสิ่งนั้น ซึ่งหมายความว่าพวกเขาทำให้ดวงวิญญาณสูญสลาย พ่อพูดว่า

พ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน เหตุนี้เองการเกิดของซีพบบาผู้เดียวเท่านั้นที่มีค่าเช่นเพชร ในขณะที่การเกิดของคนอื่นมีค่าเช่นเปลือกหอย ซีพบบาผู้เดียวเท่านั้นที่ให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคน และดังนั้นท่านจึงเป็นเช่นเพชร ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่พาถูกไปสู่ยุคทอง เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและสอนความรู้แก่ลูกซึ่งลูกจะกลายเป็นเทพ และแล้วความรู้นี้จะหายไป ลักษณะและนารายณ์ไม่มีความรู้ของผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง ลูกๆเคยได้ยินเพลง ซึ่งกล่าวว่า พาเราไปยังสถานที่ที่มีความสงบและความสบายเกิด นั่นคือดินแดนแห่งความสงบ และแล้วก็มีดินแดนแห่งความสุข ไม่ได้มีความตายก่อนเวลาอันควรที่นั่น พ่อมาเพื่อพาถูกๆไปสู่โลกแห่งความสุขและความสบายนั้น อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

ชั้นเรียนในเวลากลางคืน:

ในเวลานี้ทั้งสุริยะวงศ์และจันทรวงศ์ของลูกกำลังถูกสร้างขึ้นอีกครั้ง ไม่มีใครอื่นสามารถรู้มากหรือกลับมาบริสุทธิ์มากเท่ากับลูก เมื่อพวกเขาได้ยินว่าพ่อได้มาพวกเขาจะเริ่มที่จะจดจำท่าน ลูกจะเห็นทั้งหมดนี้เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป หลายแสนและหลายล้านคนจะมาเข้าใจสิ่งนี้เรื่อยๆ บรรยากาศจะเป็นเช่นนั้น ทุกคนจะกลับมาสิ้นหวังในสงครามในเวลาสุดท้าย ทุกคนจะได้รับสัมผัส เสียงของลูกก็จะกระจายไป สวรรค์กำลังมีการก่อตั้งขึ้นมา แต่ก็มีการเตรียมสำหรับความตายของทุกคน ด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เวลานั้นจะเป็นเช่นนั้นที่ไม่มีเวลาแม้กระทั่งจะสำคัญ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ผู้คนมากมายที่นี้ก็จะเข้าใจได้ดีมาก ไม่ใช่ว่าลูกทั้งหมด (ผู้ที่อยู่ในเวลานี้) จะอยู่ที่นี้ในเวลานั้น บางคนแม้กระทั่งตายไป เพียงผู้ที่อยู่ที่นี้ในวงจรก่อนหน้า(ในเวลานี้) เท่านั้นที่จะอยู่ที่นี้ ในเวลานั้นลูกทั้งหมดจะอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว เสียงรบกวนจะลดลงเช่นกัน และแล้วลูกจะเฝ้าแต่พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกจะสังเกตสิ่งทั้งหมดนี้โดยเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง จะมีภัยพิบัติที่มีความเจ็บปวดมากมายเกิดขึ้นเรื่อยๆ ทุกคนจะมาเพื่อที่ได้จะรู้ว่าการทำลายล้างกำลังจะเกิดขึ้นในเวลานี้ และโลกกำลังจะเปลี่ยนแปลง พูดอย่างมีเหตุผลว่าการทำลายล้างจะเกิดขึ้นเมื่อมีการทิ้งระเบิด เวลานี้พวกเขาก็พูดซึ่งกันและกันอยู่เรื่อยๆว่า ทำสัญญาว่าท่านจะไม่ทิ้งระเบิด อย่างไรก็ตามสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดได้มีการประดิษฐ์ขึ้นมาเพื่อการทำลายล้าง ลูกๆควรจะอยู่อย่างมีความสุขมาก ลูกรู้ว่าโลกใหม่กำลังถูกสร้างขึ้น ลูกเข้าใจว่ามีเพียงพ่อเท่านั้นที่ก่อตั้งโลกใหม่ จะไม่มีการพูดถึงความทุกข์ที่นั่น นั่นถูกเรียกว่าสวรรค์ เช่นที่ลูกมีศรัทธา เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป คนอื่นๆมากมายก็จะมีศรัทธาเช่นเดียวกัน สิ่งที่เกิดขึ้นคือผู้ที่จะมีประสบการณ์ก็จะมีประสบการณ์มากมายเมื่อพวกเขาก้าวหน้าต่อไป ในเวลาสุดท้ายลูกจะอยู่ในการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงอย่างมาก ตอนนี้อย่างมีเวลามากมายเหลืออยู่ หากลูกไม่เพียรพยายามอย่างเต็มที่สถานภาพของลูกก็จะลดลง ลูกได้รับสถานภาพที่ดีด้วยการทำความเพียรพยายาม ในเวลานั้นสภาพของลูกก็จะดีมาก ลูกจะมีนิมิตด้วยเช่นกัน การทำลายล้างจะเกิดขึ้นอีกครั้งเช่นที่เคยเกิดขึ้นในทุกวงจร ผู้ที่มีศรัทธาและมีความรู้ของวงจรจะอยู่อย่างมีความสุข อัจชะ ราตรีสวัสดิ์ต่อลูกๆทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นผู้ที่ไม่มีความก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทางและเปลี่ยนนรกนี้ไปเป็นสวรรค์ด้วยพลังของโยคะ เพียรพยายามที่จะกลับมาสโตประธานจากตโมประธาน
2. ทำตามพ่อผู้เดียวอย่างเต็มที่ กลายเป็นบราห์มินที่แท้จริงและเผาบาปของลูกให้หมดไปในไฟของโยคะ นำทุกคนออกจากกองไฟของตัณหาและทำให้พวกเขาหนึ่งบนกองไฟของความรู้

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวแทนความสำเร็จด้วยการรับใช้ด้วยสภาพที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและเป็นอิสระจากความคิดที่เป็นบาปทั้งหมด
พื้นฐานของการบรรลุความสำเร็จในการรับใช้ของลูกคือการไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและปราศจากความคิดที่เป็นบาป ผู้ที่มีสภาพนี้จะอยู่อย่างพอใจและมีความสุขในขณะที่ทำงานรับใช้และผู้อื่นก็พอใจกับพวกเขาเช่นกัน ในขุมหมของงานรับใช้ สถานการณ์ต่างๆ มากมายเกิดขึ้นและมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมาย แต่ลูกจะต้องกลับมาไม่สับสนกับความหลากหลาย อย่าได้คิดว่า: ฉันควรฟังผู้ใดหรือใครที่ฉันไม่ควรฟัง ตัดสินใจในขณะที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนและเป็นอิสระจากความคิดอื่น ๆ และจะไม่มีการผิด

ความคิดที่ไร้ประโยชน์และจะกลายเป็นตัวของความสำเเร็จ
คตพจน: เวลาเน้เริ่มงานรับใช้ของการเปลี่ยนแปลงสติปัญญาโดยการให้สะกะชกับพวกเขา

***** โอม ชานติ *****